

Vec C-578/08

Rhimou Chakroun

proti

Minister van Buitenlandse Zaken

(návrh na začatie prejudiciálneho konania
podaný Raad van State)

„Právo na zlúčenie rodiny — Smernica 2003/86/ES — Pojem ‚využívanie systému sociálnej pomoci‘ — Pojem ‚zlúčenie rodiny‘ — Založenie rodiny“

Návrhy prednesené 10. decembra 2009 — generálna advokátka E. Sharpston I - 1842

Rozsudok Súdneho dvora (druhá komora) zo 4. marca 2010 I - 1860

Abstrakt rozsudku

1. *Víza, azyl, prístahovalectvo — Prístahovalecká politika — Právo na zlúčenie rodiny — Smernica 2003/86*

[Smernica Rady 2003/86, článok 7 ods. 1 úvodná časť a písm. c)]

2. *Víza, azyl, prístahovateľstvo — Prístahovateľská politika — Právo na zlúčenie rodiny — Smernica 2003/86*
[Smernica Rady 2003/86, článok 2 úvodná časť a písm. d) a článok 7 ods. 1 úvodná časť a písm. c)]

1. Výraz „aby sa uchýlil k systému sociálnej pomoci“ obsiahnutý v článku 7 ods. 1 úvodnej časti a písmene c) smernice 2003/86 o práve na zlúčenie rodiny sa má vykladať v tom zmysle, že neumožňuje členskému štátu prijať právnu úpravu týkajúcu sa zlúčenia rodiny, na základe ktorej bude odoprené zlúčenie rodiny garantovi, ktorý preukázal, že má trvalé a pravidelné príjmy, ktoré sú dostatočné na pokrytie vlastných potrieb a potrieb svojich rodinných príslušníkov, ale ktorý vzhľadom na výšku svojich príjmov by mohol mať nárok na osobitnú sociálnu pomoc v prípade osobitných a individuálne určených nákladov potrebných na živobytie, na zníženie daní schválené zo strany územných celkov v závislosti od príjmov alebo na opatrenia na podporu príjmu v rámci obecnej politiky na podporu jednotlivcov s nízkymi príjmami.

Keďže povolenie zlúčenia rodiny je totiž podľa smernice všeobecným pravidlom, možnosť zakotvená v článku 7 ods. 1 úvodnej časti a písmene c) tejto smernice sa má vykladať reštriktívne. Okrem toho miera voľnej úvahy priznaná člským štátom nemôže byť štátmi uplatňovaná takým spôsobom, ktorý porušuje cieľ

smernice, ktorým je podporovať zlúčenie rodiny, a zbavuje ju potrebného účinku.

(pozri body 43, 52, bod 1 výroku)

2. Smernica 2003/86 o práve na zlúčenie rodiny a najmä článok 2 úvodná časť a písmeno d) tejto smernice sa má vykladať v tom zmysle, že tomuto ustanoveniu odporuje vnútroštátna právna úprava, ktorá pri uplatňovaní požiadaviek na príjem uvedených v článku 7 ods. 1 úvodnej časti a písmene c) uvedenej smernice rozlišuje podľa toho, či rodinné vzťahy vznikli pred vstupom, alebo po vstupe garanta na územie hostiteľského členského štátu.

Vzhľadom na vôľu zákonodarcu Únie nerozlišovať podľa okamihu vzniku rodiny a z hľadiska nutnosti nevykladať ustanovenia smernice 2003/86

reštriktívne a nezbaviť ich potrebného účinku totiž členské štáty nemajú širokú mieru voľnej úvahy, ktorá by im umožnila zaviesť takéto rozlišovanie do ich právnej úpravy v rámci prebratia smernice. Schopnosť garanta mať trvalý a dostatočný príjem na pokrytie svojich potrieb a potrieb svojej rodiny v zmysle článku 7

ods. 1 úvodnej časti a písmena c) nemôže závisieť od okamihu, kedy rodina vznikla.

(pozri body 64, 66, bod 2 výroku)